

Елин Пелин

Баба Марта винце пила

Баба Марта винце пила,
па се малко подмладила –
дошя и се да се смее,
омръзна и да се грее
до печката като котка
и излезе на разходка.
Тояга и леда счупи,
усмивка и снега стопи.
Гдето стъпи, трева никне,
над глава и слънце пекна.
Кукурякът се събуди,
па излезе да се чуди,
Минзухарът се усмихна...
Всичко около утихна.
А от вишневите клони
Кос смирено се поклони,
поде песни чудни, чисти,
та гората се разлисти.

КРАЙ

© Елин Пелин

Източник: Словото

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/5629>]